

Publicerad 2014-12-13 20:47 av gunnnar nylund

Berättelsen om några av mina katter. KAPITEL 3.

Fettisov ja!

Först vill jag avslutningsvis berätta lite om Milda, som jag plötsligt erinrade mig. Jo denna katt var lugnet själv. Flera av mina grannar upplyste mig om hennes ofta förekommande promenader, när hon spatserade förbi Studentbokhandeln och vidare förbi Ofvandahls konditori i Uppsala.

Ja hon avslöjades t.o.m flera gånger inne på Studentbokhandeln, liggande på en av de där uppställda stolarna... spinnande och kurrande förstås. Ack ja, Milda... saknaden efter dig är stor!

Ja, ja Fettisov var det ju jag skulle berätta om. Denna, en i mängden av gula katter, var en av de ulligaste och långhårigaste jag haft. Han fick sitt namn efter den kände Ryske ishockey-spelaren i Ryska landslaget. Varför vet jag inte, kanske för att han såg stabil och stadig ut.

Nåväl, denna långhåriga ulltött fick naturligtvis stora problem när han pruttade på lådan. Det fastnade allt möjligt där bak. Kattsand, prutt och ett antal okända partiklar bosatte sig välvilligt på hans bakparti. Men han tycktes inte vara så bekymrad över detta faktum. Inte så noga att putsa sig där inte.

Jag åsåg med fasa detta drama som utspelade sig inför mina ögon.... tills en dag när måttet var rågat. Jag insåg behovet av en rengöring. Han måste duschas och rensas i rumpan.

Fy dong så han såg ut!

Jag tog honom till duschen på övervåningen, och satte igång. Hans premiärtvätt slutade dock abrupt. Han fick panik och klöste sig fast i min ena arm.... nu fick jag istället panik och slet loss honom, bryskt mot golvet. Där tycktes han förbli livlös... hade jag

tagit livet av honom.....???? Nej till slut
flämtade han efter luft, han hade bara fått
en tillfällig andningsförlamning.
Med en surmulen min dröp han iväg
som ett skott, ned för trapporna.
Det var den rengöringen. Senare fick
jag istället klippa bort dessa smått
obehagliga dekorationer från hans
bakersta partier.

Ja denna lurviga krabat blev inte så
värst gammal. En midsommar när jag
skulle åka bort, för att festa i goda vänners
lag... tvingades jag deportera honom till
släktens sommarstuga. Den ligger i
grannskapet av det dåvarande fungerande
alkolisthemmet i Ribbingebäck.
Jo då, mina släktingar lovade att
tillse honom både med mat och ömhet.

Jag reste i god förtröstan till mina
vänner och festandes dryckeslag. Det
var ju midsommar! Efter god sänja och
lyckad förtäring reste jag uppspelt tillbaka
till arbete och andra plikter. Men först
av allt för att hämta Fettisov.

Jag anlände med tappra försök till en
glättig min... en del huvudvärk hade
jag nog... den dagen... ändå.
Mina släktingar berättade uppgivet.
Fettisov försvann. Vi har letat runt
och frågat, men inte hittat honom.
Hmmm, ja jag tänkte som så...han
kommer nog fram, när hungern driver
honom till det.

Jag reste vidare, lite förtvivlad.
Släkten skulle trots allt stanna kvar
2 veckor till. Efter en vecka åkte jag
ut dit igen... vår släkts sommarstuga

i Ribbingebäck. Släkten var kvar, men
Fettisov lyste med sin frånvaro. Jag
letade då själv, hörde med grannar, för
att slutligen ge upp. Ingen hade sett
någon katt här inte.

Besviken avreste jag hemmåt mot
Uppsala. Vardagen tog över. Jag langade
in post i brevlådorna, som den brevbärare
jag då var.

Tiden gick... långt senare fick jag mig
berättat.

Din katt sökte sig till Alkolisthemmet i
Ribbingebäcks herrgård. Där tog en av
patienterna hand om den. Gav den mat
och skötte den.

Till slut tvingades föreståndaren se till
att avliva den, då djur var förbjudna
på avdelningen.

Ack, ack stackars Fettisov han slutade
sina dagar på ett Alkolisthem.

SLUT

Fortsättning följer om katten Kalle-Kula

Gurra

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren gunnnar nylund med Poeter.se id #46952 innehar upphovsrätten